

YENİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE SİSTEMİNE YÖNELİK KAMUOYU ALGISI VE MEMNUNİYET DÜZEYİ: ALANYA ÖRNEĞİ

THE PUBLIC OPINION ON THE METROPOLITAN LAW AND THE LEVEL OF SATISFACTION AMONG LOCAL RESIDENTS: A CASE STUDY IN ALANYA

Yaşar Yiğit KAÇMAZ*, Adem ER**

* T.C. Alanya Belediyesi Akademik Araştırmalar Merkezi Sorumlusu, yykacmaz@hotmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-8775-7003>

** T.C. Alanya Belediyesi Başkan Yardımcısı, ademer07@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-7248-2833>

ÖZ

Bu araştırma, 2012 yılında yürürlüğe giren ve 2014 yılında fiili olarak uygulanmaya başlayan 6360 sayılı kanun ile ilgili yerel halkın görüşlerinin belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda yerel halkın konu ile görüşlerinin “büyükşehir belediye hizmetleri”, “ilçe belediye hizmetleri”, “yasadan haberdar olma”, “yasanın amacı ve etkisi”, “yasanın demokratikliği” ve “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” başlıkları altında toplandığı belirlenmiştir. Bulgular incelendiğinde katılımcıların Büyükşehir Belediyesinin hizmetleri geçmişe göre yeterli etkinlikte sunmadığı, İlçe Belediyesinin ise nötr duruma yakın bir düzeyde etkin sunduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: *Belediyecilik, Alanya, Büyükşehir Yasası*

Jel Kodu: *H70*

ABSTRACT

This study was conducted to determine the local public opinion in regard to "the law on the establishment of fourteen provinces metropolitan municipalities and twenty seven districts and the amendment of resolutions in some laws and statutory provisions" which became valid in 2012 and came into effect in 2014. The results revealed that the opinions of local residents have been factored under "metropolitan municipality services", "district municipality services", "awareness of the law", "objective and effect of the law", "democratization of the law" and "awareness of law enforcement" headings. According to the findings, the participants have the opinion that the metropolitan municipality does not offer sufficient services compared to the past, and the distinct municipality is effective at a level close to neutral.

Keywords: *Municipal work, Alanya, Metropolitan Law*

Jel Code: *H70*

1. GİRİŞ

18. yüzyıl itibari ile başlayan sanayileşme süreci daha önce tarım kökenli şehirleşmelerin yaşandığı bölgelerden sanayileşmenin yaşandığı bölgelere göçlere, bahsi geçen göçler ise sanayileşmenin

yaşandığı bölgelerde şehirleşme hareketlerinin yaşanmasına neden olmuştur (Ünsal, 2007:5-9; Bekdemir vd., 2014:280; Belli ve Aydın, 2016:1699). Sanayileşme, modernleşme ve kapitalist yönetim

anlayışının etkisiyle bahsi geçen bölgelerde şehir yapıları karmaşık, kamu hizmetlerinin sunumu ve koordinasyonu zor bir hale gelmiştir. Bahsi geçen şartlar bu bölgelerde yerel yönetimler anlamında yeni yasal düzenlemelerin ve yeni yönetim modellerinin ortaya çıkmasını zorunlu hale getirmiştir (Altan ve Karaca, 2016:554).

Şehirleşme hareketleri ve yerel yönetimler ile ilgili yasal düzenlemeler arasında doğrusal bir ilişki vardır. Şehirleşme hareketlerinin artmasına paralel olarak özellikle belediyeçilik konusunda yasal düzenlemelerin de sıklığı artmaktadır. Şehirleşme alanında görülen hızlı, çarpık ve sağlıksız hareketlenmeler bu alanların yönetimini bir hayli zorlaştırmıştır. Şehirleşme alanında yaşanan bu hareketlenmeler yasal düzenlemelerin hem sıklığının hem de içeriğinin değişmesine neden olmuştur (Adıgüzel, 2012:153-154).

Türkiye’de şehir alanlarının yönetimine ilişkin ilk yasal düzenlemeler 1930 yılında çıkartılmış olan 1580 sayılı Belediye Yasası ile ortaya çıkmıştır. 1950’liler itibari ile Türkiye’de şehirleşme hareketleri görülmeye başlamıştır. Buna karşın, konu ile ilgili mevcut yasal düzenlemelere 1980’ler itibari ile gidilmiş olup 1984 yılında 3030 sayılı Büyükşehir Belediyesi Yasası yürürlüğe girmiştir. Bu yasa ile Büyükşehir Belediyelerin kurulmasına başlanmış olmakla birlikte mevcut yasa 2004 yılında yürürlüğe giren 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Yasası ile geliştirilmiştir. Bu yasa ile büyükşehir belediyesi olma koşulları zorlaştırılrsa da yaşanan hızlı şehirleşme hareketleri orta ölçekli belediyelerin büyükşehir belediyesi olma hayallerini canlı tutmuştur. 2005 yılında yürürlüğe giren 5393 sayılı Belediye Kanunu ile tüm belediyelere ilişkin düzenlemelere gidilmiştir. 6360 sayılı yeni büyükşehir belediyesi düzenlemesi ile büyükşehir belediye sisteminde düzenlemelere gidilmiş olup yeterli nüfusa sahip olmayan belediyelerin büyükşehir belediyesi olması kolaylaştırılmıştır. Bununla birlikte, 6360 kanunda yer alan illerde büyükşehir belediyeler kurulmuş, illerde il özel yönetimleri kaldırılmış, belde

belediyeleri ve köyler kapatılarak mahalleye dönüştürülmüş, böylece Türkiye’nin yerel yönetim dizgesinde ikili bir yapı ortaya çıkmıştır (Adıgüzel, 2012:154; Atmaca, 2013:169; Adıgüzel, 2014:55; Çetin, 2015:248; Altan ve Karaca, 2016:558). 6360 sayılı kanun ile Türkiye’de il özel idarelerin %36’sı, yasa öncesi mevcut belediyelerin %53’ü ve yasa öncesi mevcut köylerin %47’si kaldırılmış veya kapatılmıştır (Güler, 2012:1).

6360 sayılı kanunun yürürlüğe girmesinin üzerinden 5 yıldan fazla süre geçmesine karşın yerel yönetimler alanında kanuna ilişkin tartışmalar hala devam etmektedir. Bu tartışmalara katkı anlamında bu çalışmada 6360 sayılı kanun ile ilgili yerel halkın algısı ve memnuniyet düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

2. 6360 SAYILI KANUN ÖNCESİ BELEDİYEÇİLİK

Türkiye’de belediyeçilik sistemi yaklaşık 150 yıllık bir geçmişe sahip olup, Osmanlı döneminden Cumhuriyet’e miras kalan bir sistemdir. Osmanlı döneminden miras kalan belediyeçilik anlayışı Tazminat dönemine kadar kurumsal olmayan bir yapıda yürütülmüş olup, Tazminat Fermanının ardından ilk belediyeçilik modeli İstanbul Şehremaneti ile oluşturulmuştur. Bahsi geçen belediyeçilik modeli Batılı belediyeçilik modellerine ortaya çıkış nedenleri sebebiyle benzer olmamakla birlikte, batılı belediyeçilik anlayışı Beyoğlu ve Galata’da Altıncı Daire-i Belediye adı ile kurulan belediyede görülmüştür. Daha sonraki süreçte Vilayet Nizamnamesiyle taşrada da belediye örgütleri kurulmaya başlanmıştır (Altan, 2009:294; İzci ve Turan, 2013:122-123). 1876 yılında yürürlüğe giren Kanun-i Esasi ve sonrasında yasalaşan Dersaadet Belediye Kanunu ve Vilayetler Belediye Kanunu ile Osmanlı döneminde belediyeçilik örgütlerine yönelik önemli gelişmeler yaşanmıştır (Altan, 2009:299).

Osmanlı döneminin ardından Cumhuriyet dönemine gelindiğinde belediyeçilik

alanında karşımıza çıkan ilk kanun 1930 yılında yürürlüğe giren 1580 sayılı Belediye Kanunudur. Kanun incelendiğinde belediyeler hakkında geniş kapsamlı düzenlemelere gidildiği görülmektedir. Fakat 1960 sonları itibari ile büyük şehirlerde yaşanan şehirleşme hareketleri bu bölgelerde nüfusun artmasına ve mevcut kanunun yetersiz kalmasına neden olmuştur (Altan ve Karaca, 2016:557). Yaşanan bu gelişmeler 1960'lar sonrasında büyükşehir belediye yönetimlerinin kurulmasına yönelik bir dizi çalışmalara ve mevzuat düzenlemelerine gidilmiştir (Altan ve Karaca, 2016:557). Daha sonraki süreçte 1960'larda Marmara Bölge Planlama Örgütü'nün sürdürdüğü Doğu Marmara Bölgesi Ön Plan'ında büyükşehir belediye yönetimlerinin kurulmasına yönelik ilk adımlar atılmıştır (Ünal, 1985:50-51'den akt. Tekel, 2002:48). 1960'larda yaşanan bu gelişmelere karşın 1961 yılında yürürlüğe giren yeni Anayasa'da sadece belediyelerin ve köylerin kurulması öngörülmüş olup büyükşehir belediye yöntemlerine ilişkin bir mevzuata yer verilmemiştir (Altan ve Karaca, 2016:557). 1961 Anayasası sonrasında büyükşehir belediye yönetim anlayışına yönelik tartışmalar 1980'lere kadar devam etmiştir (Arıkboğa, 2013:52; Belli ve Aydın, 2016:1699). Bu süreçte, 1960'ların ortaların ortaları itibari ile başta İstanbul olmak üzere büyük şehirlerin sorunlarının nasıl çözüleceği konusu hem akademik hem de hükümetlerin gündemine girmeye başlamıştır. Tartışmaların İstanbul'da yoğunlaşmasının nedeni o dönemde de İstanbul'a bağlı birçok ilçe oluşu ve bu ilçelerden bazılarının merkezden uzak olmasıdır. Bu parçalı yapı gerek imar gerekse alt yapı hizmetleri açısından yönetimleri yeni arayışlara itmiştir. Bahsi geçen dönemde büyük şehirlerin sorunlarına yönelik çeşitli çözüm girişimleri söz konusudur. Büyük şehirlerde yaşanan sorunların çözülmesi amacı ile özellikle 1970'lerde sonuca ulaşmayan çeşitli girişimler olsa da bu girişimlerin sorunların çözümünde başarısız olduğu görülmektedir (Arıkboğa, 2013:52).

12 Eylül 1980'de yaşanan askeri darbe birçok alanda olduğu gibi belediyeçilik yönetim anlayışında da köklü değişimlere neden olmuştur. Darbe sonrası yönetimi devralan Milli Güvenlik Konseyi 11 Aralık 1980 tarihli 34 no'lu kararı ile büyük şehirlerde büyükşehir belediyelerin kurulması için ilk adımı atmıştır. Bahsi geçen kararda büyük şehirlerin etrafında yer alan belediyelere hizmet götürülmesinde ve kontrolün sağlanmasında sorunların yaşandığı bu bağlamda bu durumda olan belediyelerin Sıkıyönetim Komutanlıklarının koordinesinde büyük şehirlerin büyükşehir belediyelerine bağlanacağı belirtilmiştir. Büyük şehirlerde büyükşehir belediyelerin kurulması ile ilişki kurulabilecek bir diğer hukuksal metin ise 8 Aralık 1981 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan 2561 sayılı "büyük şehirlerin yakın çevresindeki yerleşim yerlerinin ana belediyelere bağlanmaları hakkında kanun" metnidir. Kanun incelendiğinde kanunun 1980'de alınan 34 no'lu kararın kanunlaştırılmış ve geliştirilmiş hali olduğu görülmektedir. Bu kanunun temel özelliği ana belediye olabilmek için 300.000 nüfusa sahip olmasını gerektiğini belirtmesidir (Çolak vd., 2017:5)

12 Eylül sonrası yürürlüğe giren 1982 Anayasası büyükşehir belediye yönetim anlayışının Türkiye'de uygulanması açısından milat olarak kabul edilebilir. Anayasanın 127. Maddesinde "büyük yerleşim merkezleri için özel yönetim biçimleri getirilebilir" ibaresi yer almaktadır. Bu ibarenin büyükşehir belediyelerin kurulmasının önünü açtığı söylenebilir (Arıkboğa, 2012:4; Karasu, 2013:3; Belli ve Aydın, 2016:1700). 1982 Anayasasının kabulü ve 1983 yılında yönetimin sivilere bırakılması sonucunda büyükşehir belediyelerin kurulmasına yönelik adımlar atılmaya başlanmıştır. Anavatan Partisinin tek başına iktidara gelmesi sonrası büyükşehir belediye kavramının ilk kez yer aldığı kanun 18 Ocak 1984 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan 2972 sayılı "mahalli idareler ve mahalle muhtarlıkları ve ihtiyar heyetleri seçimi hakkında kanun" metnidir. Bu

kanunda henüz büyükşehir belediyelerin kurulmamasına karşın büyükşehir belediyelerin seçim çevrelerine ilişkin maddeler yer almaktadır (Çolak vd., 2017:5).

Büyükşehir belediye kavramının ayrıntılı şekilde ele alındığı ilk hukuksal metin 8 Mart 1984 tarihli Resmi Gazetede yer alan 195 sayılı “büyükşehir belediye yönetimi hakkında kanun hükmünde kararname” metnidir (Çolak vd. 2017:5). Bu kararnameden yaklaşık üç ay sonra yürürlüğe giren 3030 sayılı “büyükşehir belediyelerin yönetimi hakkında kanun hükmünde kararnamenin değiştirilerek kabulü hakkında kanun” ile Türkiye’de büyükşehir belediyeleri kurulmaya başlanmıştır (Arıkboğa, 2012:4; Genç, 2014:2; Muratoğlu, 2016:60; Çolak vd., 2017:2). Türkiye’de uygulanmaya başlayan bu belediye yönetim modeli ile iki kademeli belediye yönetim anlayışına geçilmiştir. Bu yönetim modeline göre üst kademede büyükşehir belediyeler hizmet vermekte olup, alt kademede ise ilçe belediyeleri görev yapmaktadır. Kanun kapsamında yetki ve kaynak bölüşümü yasal anlamda gerçekleştirilmektedir (Arıkboğa, 2012:4; Çolak vd., 2017:6). Kanun kapsamında ilk olarak İstanbul, Ankara ve İzmir’de büyükşehir belediyeler kurulmuş olup, 1984-2004 yılları arasında Türkiye’de 16 büyükşehir belediyesi kurulmuştur (Arıkboğa, 2012:4; Altan ve Karaca, 2016:558; Ayyıldız vd., 2016:281).

3030 sayılı kanun ile kurulan büyükşehir belediyelerinde uygulamada birçok mali ve yönetsel sorunlar nedeniyle birçok değişikliğe gidilmiştir (Belli ve Aydın, 2016:1700). 2004 yılında yürürlüğe giren 5216 sayılı “büyükşehir belediye kanunu”, 2005 yılında yürürlüğe giren 5390 sayılı “büyükşehir belediyesi kanununda değişiklik yapılmasına dair kanun” ve 2008 yılında yürürlüğe giren 5747 sayılı “büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde ilçe kurulması ve bazı kanunlarda değişiklik yapılması hakkında kanun” ile büyükşehir belediyeçilik yönetimi anlamında önemli değişikliklere gidilmiştir (Altan ve Karaca, 2016:558; Belli ve Aydın, 2016:1700).

Özellikle 5216 sayılı kanunun büyükşehir belediye yönetim anlayışına büyük etki ettiği görülmektedir. 1580 sayılı belediye kanununda hiçbir ayırım gözetmeksizin tüm iller eşit sayılırken 5216 sayılı kanun ile birlikte büyükşehir belediye sınırları ve görev alanları genişletilmiştir (Ayyıldız vd., 2016:281). Bununla birlikte 2005 yılında yürürlüğe giren 5393 sayılı “belediye kanunu” ile bütün belediye yönetimlerine ilişkin mevzuat düzenlenmiştir (Atmaca, 2013:169).

3. 6360 SAYILI KANUN SONRASI BELEDİYEÇİLİK

2012 yılında yürürlüğe giren 6360 sayılı kanun ile büyükşehir belediyeçilik yönetim anlayışı tamamen değişmiş ve yeniden tanımlanmıştır. Bahsi geçen kanunlar ile birlikte Türkiye’de büyükşehir belediye sayısı 16’dan 30’a yükselmiştir (Atmaca, 2013:169; Çetin, 2015:248; Altan ve Karaca, 2016:558).

6360 sayılı ve 6447 sayılı kanunlar sonrası büyükşehir belediyelerin sınırları il mülki sınırlarına genişletilmiş olup görev, yetki ve sorumlulukları artırılmıştır (Genç, 2014:4; Altan ve Karaca, 2016:560). Bahsi geçen kanunlar ile birlikte, yerel yönetimlerin idari yapılanmalarında, mali kaynakların paylaşımında, siyasal coğrafyada, yerel hizmetlerin sunumunda ve imar ve planlama düzeni gibi alanlarda köklü değişimler yaşanmıştır (Çetin, 2015:248). Yürürlüğe giren bu kanunlar ile il sınırları içerisinde iki kademeli belediyeçilik yönetim anlayışı daha kapsamlı şekilde uygulanmaya başlanmıştır. Uygulanan iki kademeli belediye örgütlenmesinde aynı sınırlar içerisinde birçok ilçe belediyesi mevcuttur. Tüzel kişiliğe sahip bu belediyelerin tamamının sınırlarını kapsayan ve ilçe belediyeleri gibi tüzel kişiliğe sahip büyükşehir belediyeleri hizmet sunumunda ve ilçe belediyeleri tarafından gerçekleştirilen bazı hizmetlerin koordinasyonunda ve denetiminde aktif rol almaya başlamıştır (Alıcı, 2012:39). Bununla birlikte, 6360 sayılı kanun ile birlikte büyükşehir belediyelerin bulunduğu

illerde köyler, belde belediyeleri ile il özel idareleri kapatılmıştır (Genç, 2014:4; Arslaner ve Yavan, 2016:284). Bunun sonucunda büyükşehir belediyelerin ve ilçe belediyelerin yerel kamusal hizmet sunumları artmıştır. Bu artış belediyelere ait vergi, harç, ücret gelirleri ile genel bütçe vergi gelirlerinde elde edilen gelirlerde artışa neden olmuştur (Arslaner ve Yavan, 2016:284).

Bahsi geçen kanunlara yönelik çeşitli görüşler mevcuttur. Bu görüşlerin çeşitli olmasının nedeni verimlilik, etkinlik ve temsil kavramlarıdır (Belli ve Aydın, 2016:1701). Atmaca'ya (2013:169) göre büyükşehir belediyelerine ilişkin çıkartılan bu kanunlarda belediyelerde nüfus yoğunluğu ve yüz ölçümü, etkin bir kamu hizmeti, demokratik katılım seviyesi yüksek ve kültürel anlamda gelişmiş en uygun büyüklüğün sağlanması hedeflenmektedir. Biricikoğlu ve Duyar'a (2015:372) göre ise 6360 sayılı kanun, belirli bir coğrafi alanda çok sayıda belediye biriminin bulunması durumunda planlama ve koordinasyonun sağlanamayacağı, bu durumda hizmetlerde kalitenin düşmesine ve kaynak israfına neden olacağı gerekçesine dayanmaktadır. Yeni büyükşehir belediye modeline ilişkin kanunun çıkartılmasını öneren Adalet ve Kalkınma Partisi tarafından yeni büyükşehir belediye modeli ile hizmet siyasetinin, dolayısıyla çağdaş belediyeçilik anlayışının gerekliliği olan ve en yüksek verimlilikle, hızlı ve kaliteli hizmet bütünlüğünün sağlanmasının hedeflendiği ifade edilmektedir (AK Parti Genel Merkezi Yerel Yönetimler Başkanlığı, 2012:9). Kanunları savunan görüşlerin yanı sıra kanunu eleştiren olumsuz görüşler de mevcuttur. Kanunlara ilişkin olumsuz eleştiriler kanunlar taslak halinde iken başlamış olup, yürürlüğe girdikten sonra da devam etmiştir. Kanunları eleştirenler muhalefet parti temsilcileri ve bazı akademisyenlerdir. Eleştiriyi gerçekleştiren bu kesim yürürlüğe giren bu kanunların Anayasa ve birçok uluslararası sözleşmeye aykırılık teşkil ettiği, hizmette halka yakınlık boyutunun zedelendiği, idari ve mali özerkliğin sarsıldığı, yerel demokrasiye

aykırı olduğu, ölçek ekonomileri kriterlerine yönelik uyumsuzlukların yaşandığı ve adı geçen kanunların yerel seçim sonuçlarını etkilemek amacı ile çıkartıldığı görüşündedir (Altan ve Karaca, 2016:560; Çolak vd. 2017:2,11-12).

4. 6360 SAYILI KANUN SONRASI BELEDİYEÇİLİK ALGISI

6360 sayılı kanun sonrası belediyeçilik algısının belirlenmesine yönelik çalışmalar incelendiğinde literatürde çok fazla çalışmanın olmadığı görülmektedir. Konu hakkında gerçekleştirilen çalışmaların kısıtlı olmasının nedeninin kanunun yeni olmasından kaynaklandığı söylenebilir. 6360 sayılı kanun sonrası belediyeçilik algısına yönelik gerçekleştirilen çalışmalar aşağıda yer almaktadır.

Çukurçayır ve arkadaşlarının (2014) Denizli ili Merkezefendi ilçesine bağlanan üç köyde gerçekleştirmiş oldukları çalışmalarında 6360 sayılı kanun kapsamında mahalleye dönüşen köylerde oluşabilecek sosyoekonomik ve psikolojik değişimler belirlenmeye çalışılmıştır. Nitel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilen çalışma kapsamında 46 kişi ile mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Bulgular incelendiğinde katılımcıların genel olarak köy statüsünde kalmak istedikleri ve mahalleli olmak istemedikleri belirlenmiştir. Bahsi geçen yerleşim yerlerinde konu ile ilgili belirsizliğin ve tedirginliğin yaşandığı tespit edilmiştir.

Koç (2014) Kahramanmaraş ilinde gerçekleştirmiş olduğu çalışmada yerel yönetim birimlerinde görev almış temsilcilerin 6360 sayılı kanuna yönelik algı, bilinç ve bilgi düzeyini belirlemeye çalışmıştır. Nitel araştırma yönteminin uygulandığı çalışma kapsamında 34 temsilci ile mülakat gerçekleştirilmiştir. Bulgular incelendiğinde, katılımcıların çoğu bahsi geçen kanun sonrası büyükşehir belediye statüsüne geçen Kahramanmaraş Belediyesinde bütçe artışı, nitelikli istihdam, planlama bütünlüğü ve yatırım artışı sağlanacağı, bu durumun hizmet

hızını ve kalitesini arttıracığı beklentisini dile getirmiştir.

Özaslan ve arkadaşlarının (2014) Muğla ili Bodrum ilçesine bağlı mahalleye dönüştürülen Gümüşlük beldesinde gerçekleştirmiş oldukları çalışmada 6360 sayılı kanun sonrası belde belediyesinin kapatılmasını nasıl algıladıkları belirlenmeye çalışılmıştır. Nicel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilen çalışma kapsamında 409 bireye anket ölçeği ile uygulama gerçekleştirilmiştir. Uygulama 6360 sayılı kanun kapsamında belde belediyesi kapatılmadan önce gerçekleştirilmiştir. Bulgular incelendiğinde katılımcıların kanun uygulamaya geçtikten sonra bir muhtar tarafından yönetileceklerini ve Bodrum Belediyesine bağlanacaklarını bildikleri tespit edilmiştir. Katılımcılar kanun ile gerçekleştirilmek istenilen kapatma uygulamasının kendilerine sorulması gerektiği ve kapatılmayı doğru bulmadıkları görüşündedir. Ayrıca, katılımcıların çoğunluğu mevcut belde belediyesinin verimli çalıştığını kabul etmiş ve belediye kapatıldıktan sonra hizmet sunumunda sorunların yaşanacağını düşündükleri tespit edilmiştir.

Biricikoğlu ve Duyar (2015) Sakarya ilinde gerçekleştirmiş oldukları çalışmalarında 6360 sayılı kanunun il genelinde etkin ve verimli hizmet sunumuna etkisi belirlenmeye çalışılmıştır. Nitel araştırma yönteminin uygulandığı çalışmada 8 belediye daire başkanı ile mülakat gerçekleştirilmiştir. Araştırma bulguları incelendiğinde katılımcıların bahsi geçen kanuna yönelik bakış açılarının olumlu olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, kanununa bakış açısının ve kanunun etkin ve verimli hizmet sunumuna etkisinin olumlu algılanması ile birlikte kanunun bir takım sorunları olduğu katılımcılar tarafından belirtilmiştir. Bu sorunların eskiden kalma alışkanlıkların devam ettirilmeye çalışılmasından kaynaklandığı ifade edilmektedir.

Sezik (2015) Malatya ilinde gerçekleştirmiş olduğu çalışmada 6360 sayılı kanun ile

gündeme gelen belediyelerin bütünleşme sürecini tüm boyutları ile incelemeye çalışmıştır. Nitel ve nicel araştırma yöntemlerinin kullanıldığı çalışma kapsamında 34 belediye başkanına yarı yapılandırılmış mülakat ve grup görüşmeleri teknikleri ile 81 mahalle muhtarına ise anket tekniği ile uygulama gerçekleştirilmiştir. Bulgular incelendiğinde, muhtarların büyükşehir belediyesinin 6360 sayılı kanun sonrası sunmuş olduğu hizmetlerden itfaiye hizmeti dışında kalanlardan memnun olmadığı ve büyükşehir belediyesinin hizmet sunumu konusunda yetersiz kaldığı görüşünde olduğu tespit edilmiştir.

Altan ve Karaca (2016) Samsun ilinde gerçekleştirmiş oldukları çalışmalarında belediye yöneticilerinin 6360 sayılı kanuna yönelik söylemlere ilişkin algılarını tespit etmeye çalışmışlardır. Çalışma kapsamında 6360 sayılı kanun sonrasında hangi sorunların ortadan kalktığı ve ortaya çıkan yeni sorunların neler olduğu tespit edilerek çözüm önerileri getirilmesi amaçlanmıştır. Nicel araştırma yönteminin uygulandığı ve anket ölçeği ile değerlendirme yapılan çalışmada 2013 yılının ikinci yarısında 510 yöneticiye ulaşılmıştır. Elde edilen bulgular incelendiğinde uygulanan ölçeğe ilişkin önermelerin “denetime uygunluk”, “yerel yönetimlerin idari yapısına etkisi”, “ulusal yapıya etkisi” ve “yerel yönetimlere etkisi” olarak isimlendirilen dört grupta toplandığı görülmektedir. Elde edilen faktörlere ilişkin yargılar incelendiğinde ise 6360 sayılı kanunun büyükşehir belediyecilik ile ilgili olarak birçok yeniliğe ve gelişmeye imkan sağladığı bununla birlikte kanunun birçok olumsuzluğa ve soruna neden olabileceği tespit edilmiştir.

Belli ve Aydın (2016) Kahramanmaraş ili Onikişubat ilçesi Önsen mahallesinde gerçekleştirmiş oldukları çalışmalarında belde belediyelerin kapatılması sonucunda halkın temsiline ilişkin yeni sorunların çıkıp çıkmadığını tespit etmeye çalışmışlardır. Nicel araştırma yönteminin uygulandığı ve anket ölçeği kullanılarak değerlendirme gerçekleştirilen çalışmada 353 kişiye ulaşılmıştır. Araştırma bulguları

incelendiğinde uygulamaya katılanların görüşünün 6360 sayılı kanun sonrası ilçe belediye tarafından verilen hizmetin belde belediyesinin vermiş olduğu hizmete göre daha iyi olduğu yönündedir. Bununla birlikte, ilçe ve belde belediye arasında yaşanan değişimin temsil sorunsalı anlamında çok büyük bir değişime neden olmadığı belirlenmiştir.

Daşçı (2016) Balıkesir ilinde gerçekleştirmiş olduğu çalışmada 6360 sayılı kanunun il kapsamında kamu hizmetlerinin sunumuna olan etkilerinin incelenmesini, kanundan sonra hizmetlerde etkinlik ve verimlilik konularında yaşanan değişimlerin belirlenmesini, kanunla yeni getirilen düzenlemelerin uygunluğunu, yerindeliğini ve benimsenmesi konularının araştırılmasını amaçlamıştır. Nicel araştırma yönteminin uygulandığı ve anket ölçeği ile gerçekleştirilen çalışmada Balıkesir ilinde görev yapan 55 belediye üst düzey yöneticisine ulaşılmıştır. Bulgular incelendiğinde, katılımcıların çoğunu belediye sınırlarının il sınırlarına kadar genişletilmiş olmasına ve hizmet maliyetlerinin azalacağı konusunda düzenlemelere olumlu gözle bakmaktadır. Bununla birlikte, katılımcıların çoğu yeni sistemle birlikte hizmetlerin daha hızlı verildiği ve verimliliğin arttığı görüşündedir.

Göküş ve Alptürker (2016) Mersin ili Silifke ilçesine bağlı, köyden mahalleye dönüştürülen mahallelerin muhtarları ile gerçekleştirmiş oldukları çalışmalarında 6360 sayılı kanuna yönelik muhtarları algılarını ve kanun sonrası hizmetlerin etkin bir şekilde sunulup sunulmadığını belirlemeye çalışmışlardır. Nitel araştırma yönteminin uygulandığı ve yarı yapılandırılmış mülakat yöntemi ile katılımcılar ile görüşmeler gerçekleştirilen çalışmada Ağustos-Ekim 2015 döneminde 36 muhtar ile görüşülmüştür. Bulgular incelendiğinde muhtarların bir kısmının 6360 sayılı kanun nedeni ile yaşanan değişimden memnun oldukları, bir kısmının ise olmadıkları saptanmıştır. Özellikle memnuniyetsizlik yaşayan katılımcıların köy yönetimi iken belirli bir gelire,

personale, bina ve teçhizata sahip olan köy muhtarları olduğu belirlenmiştir. Muhtarların belediyelerden sağlanan hizmetin etkinliğine yönelik algıları incelendiğinde ise muhtarların genel olarak belediyelerin sunduğu hizmetleri etkin bulmadıkları saptanmıştır.

Saatci (2016) İzmir ili Ödemiş ilçesine mahalle olarak bağlanan dokuz belde belediyesinin şimdiki muhtarları üzerinde gerçekleştirmiş oldukları çalışmada 6360 sayılı kanunun belde belediyeler ve köyler üzerinden kırsal alanlar üzerinde ne gibi değişikliklere neden olduğu belirlenmeye çalışılmıştır. Nitel araştırma yönteminin uygulandığı çalışma kapsamında dokuz mahalle muhtarı ile mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Bulgular

incelendiğinde, katılımcılar kanun kapsamında belde belediyelerin kapatılması ve köylerin tüzel kişiliklerinin kaldırılması sonucunda bu coğrafyalarda yaşayan insanların temsil gücünün zayıfladığı görüşündedir. Mahalle muhtarlarının tüzel kişiliğe ve bütçeye sahip olmayışı karşılaşılan sorunlara ilk elden ve zamanında çözüm bulanamamasına neden olmaktadır.

Genç ve Korkın (2017) Aydın ili Sultanhisar ilçesine mahalle olarak bağlanan Atça beldesinde gerçekleştirmiş oldukları çalışmalarında Atça beldesinde yaşayan bireylerin Atça Belediyesinin kapatılmasına, hizmet sunumuna, katılıma, mali yapıya ilişkin algıları belirlenmeye çalışılmıştır. Nicel araştırma yönteminin uygulandığı çalışmada Mart-Nisan 2016 döneminde 367 bireye anket uygulaması gerçekleştirilmiştir. Bulgular incelendiğinde katılımcıların, belde belediyelerin kapatılma kararının yerel halka bırakılması gerektiği ve çoğunluğunun mevcut belde belediyesinin kapatılmasına olumsuz baktığı belirlenmiştir. Bununla birlikte, katılımcılar kapatılan belde belediyesinin daha verimli ve etkili çalıştığı, mevcut durumda ise verimliliğin ve etkinliğin düştüğü görüşündedir.

Hergüner (2017) Trabzon ilinde kapatılan 5 belde belediyesinde gerçekleştirmiş olduğu

çalışmasında 6360 sayılı yasa ile oluşan değişimlere yönelik belde belediyelerde yaşayanların algılarını belirlemeye çalışmıştır. Nitel araştırma yönteminin uygulandığı çalışma kapsamında 80 katılımcı ile yarı yapılandırılmış mülakat gerçekleştirilmiştir. Bulgular incelendiğinde katılımcılar yeni sistemi yerelde demokrasiyi olumsuz etkileyecek bir unsur olarak görmektedir. Yeni sistem sonrasında hizmetlerin büyük ölçekli belediyeler tarafından veriliyor olması nedeni ile katılımcılar bahsi geçen belediyelerin yerel sorunları eksiksiz bilmesi ve çözüm getirmesi konusuna kuşku ile baktıkları belirlenmiştir.

Yalnızoğlu (2017) Sakarya ili Kocaeli ilçesinde gerçekleştirmiş olduğu çalışmada Sakarya Büyükşehir Belediyesi'nin hizmet sınırının genişlemesiyle birlikte ortaya çıkan değişikliklerin, etkinlik-verimlilik, hizmette yerellik ilkesi, mali yapı ve kırsal alan açısından etkilerini belirlemeye çalışmıştır. Nitel araştırma yönteminin uygulandığı çalışma kapsamında beş belediye yöneticisine ve belediye sınırlarında yer alan en uzak on mahalle muhtarına yarı yapılandırılmış mülakat yöntemi ile uygulama gerçekleştirilmiştir. Bulgular incelendiğinde, Sakarya Büyükşehir Belediyesinin sunmuş olduğu hizmetlerin Kocaeli Belediyesinin sunmuş olduğu hizmetlere nazaran daha etkin ve verimli olduğu belirlenmiştir.

5. ARAŞTIRMANIN METODOLOJİSİ

Bu araştırma, 2012 yılında yürürlüğe giren ve 2014 yılında fiili olarak uygulanmaya başlayan 6360 sayılı “on dört ilde büyükşehir belediyesi ve yirmi yedi ilçe kurulması ile bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılmasına dair kanun” ile ilgili yerel halkın görüşlerinin belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilmiştir. Konu ile ilgili literatür incelendiğinde konu ile ilgili bir takım ampirik çalışmaların gerçekleştirildiği fakat Alanya bölgesinde bu tür çalışmanın gerçekleştirilmediği saptanmıştır. Konunun

daha önce Alanya bölgesinde incelenmemesi ve ayrıca yasanın uygulama öncesi bilinirliğinin belirlenmesi ve uygulama sonrası uygulamanın ne derecede başarılı olduğunun tespiti bakımından önem arz etmektedir.

Araştırma evrenini Antalya ili Alanya ilçesinde yaşayan yerel halk oluşturmaktadır. Evren olarak Alanya'nın seçilmesinin nedeni 6360 sayılı kanun sonrasında 16 belde belediyesine ve il özel idaresine ait yetkilerin Alanya Belediyesi ve Antalya Büyükşehir Belediyesine devredilmesidir. Alanya sayı bakımından bahsi geçen devrin en yüksek oranda yaşadığı ilçelerin başında gelmektedir. Araştırma kapsamında, nicel araştırma yöntemi kullanılmış olup olasılığa dayalı olmayan örnekleme çeşitlerinden kolayda örnekleme yöntemi ile anket ölçeği uygulanmıştır (Altunışık vd., 2010: 139-140).

Uygulanan anket ölçeği incelendiğinde iki ana bölümden oluşmuştur. İlk bölümde katılımcıların demografik durumlarının belirlenmesi amacı ile 5 soru yer almaktadır. Ölçeğin ikinci bölümünde ise katılımcıların kanuna ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amacı ile ilgili 35 önerme ve kanun sonrası değişen belediyeçilik modeline ilişkin memnuniyetlerini belirlemek amacı ile ilgili 1 bağımsız önerme yer almaktadır. Ölçekte yer alan önermeler konu ile ilgili literatürde yer alan çeşitli çalışmalardan oluşturulmuştur (Sezik, 2015; Altan ve Karaca 2015; Belli ve Aydın, 2016; Daşçı, 2016; Genç ve Korkın, 2017; Hergüner, 2017).

Oluşturulan ölçekte yer alan önermeler 5'li Likert tipi (Kesinlikle katılmıyorum=1, katılmıyorum=2, ne katılıyorum ne katılmıyorum=3, katılıyorum=4 ve kesinlikle katılıyorum=5) ölçek kullanılarak hazırlanmıştır. Uygulanan ölçeğin aralık genişliği, dizi genişliği grup sayısı formülü kullanılarak hesaplanmıştır (Tekin, 1996). Aralık genişliği katsayısı, ölçme sonuçları dizisindeki en büyük değer ile en küçük değer arasındaki farkın grup sayısına bölünmesiyle belirlenmektedir. Bu

durumda ölçeğin aralık genişliği katsayısı $[(5-1)/5]=0,80$ olarak hesaplanmıştır. Sonuçların değerlendirilmesinde baz alınan aritmetik ortalama aralıkları; “1,00-1,80=Kesinlikle Katılmıyorum”, “1,81-2,60=Katılmıyorum”, “2,61-3,40=Kararsızım”, “3,41-4,20=Katılıyorum”, “4.21-5,00=Kesinlikle Katılıyorum” şeklindedir. Ölçeğin oluşturulmasının ardından Ocak 2018 tarihinde uygulamaya geçilmiş olup anketörler aracılığı ile uygulama gerçekleştirilmiştir. Uygulama sonucunda 840 kişiye anket uygulanmıştır. Uygulamanın yeterliliği incelendiğinde ilk olarak Alanya'nın nüfusunun 294.558 olduğu tespit edilmiştir (ALTSO, 2017). Bu rakam evreni oluşturmaktadır. Evren büyüklüğünün 100.000 ve üzeri olduğu durumlarda 384 katılımcıya uygulama gerçekleştirilmesinin yeterli olduğu belirtilmektedir (Sekeran, 1992:253). Bu bağlamda elde edilen anket sayısı örneklemin evreni temsil edebileceğini göstermektedir.

5.1.Araştırma Sorusu ve Araştırma Hipotezleri

Araştırmanın temel sorusu ve araştırma hipotezleri şunlardır:

Soru 1: 6360 sayılı kanun ile ilgili yerel halkın görüşlerini oluşturan faktörler nelerdir?

H₁: Katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında cinsiyete göre anlamlı bir farklılık vardır.

H₂: Katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında yaşa göre anlamlı bir farklılık vardır.

H₃: Katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında eğitim durumlarına göre anlamlı bir farklılık vardır.

H₄: Katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında yaşadıkları mahalleye göre anlamlı bir farklılık vardır.

H₅: Katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında mesleklerine göre anlamlı bir farklılık vardır.

5.2.Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde uygulama sonrası elde edilen verilere uygulanan analizler sonrasında ortaya çıkan bulgulara yer verilmiştir. Tablo 1'de demografik dağılımlara ilişkin bulgular yer almaktadır. Katılımcıların cinsiyetlerine göre dağılımı incelendiğinde erkek katılımcıların sayısının kadın katılımcı sayısına göre iki katından fazla olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların yaş gruplarına göre dağılımları incelendiğinde yaş gruplarına göre dağılımların neredeyse birbirine yakın olduğu bununla birlikte 18-25 yaş grubuna ait katılımcıların sayısının diğer gruplara göre nispeten düşük olduğu saptanmıştır. Katılımcıların eğitim durumlarına ilişkin gruplar incelendiğinde ise yığılmanın ilköğretim ve lise gruplarında olduğu görülmektedir. Yaşadıkları mahalleler düzeyinde katılımcıların durumu incelendiğinde en yüksek katılım gösteren grubun batı mahallelerinde yaşayanlar olduğu, en az katılımı ise doğu mahallelerinde yaşayanların oluşturduğu belirlenmiştir. Son olarak katılımcıların meslek grupları incelendiğinde ise esnaflık yapanlar dışında meslek gruplarına ait katılımcıların dağılımlarının birbirine yakın dağılım gösterdiği bununla birlikte esnaf grubuna ait katılımcıların diğer gruplara göre bir hayli fazla olduğu saptanmıştır.

Tablo 1: Demografik Dağılımlar

Cinsiyet	n	%	Mahalle	n	%
Erkek	573	68,2	Merkez*	277	33,0
Kadın	218	26,0	Batı**	347	41,3
Boş	49	5,8	Doğu***	189	22,5
Toplam	840	100	Boş	27	3,2
Yaş	n	%	Toplam	840	100
18-25 yaş	117	13,9	Meslek	n	%
26-33 yaş	178	21,2	Memur	48	5,7
34-41 yaş	188	22,4	Öğrenci	58	6,9
42-49 yaş	174	20,7	Emekli	71	8,5
50 yaş ve üzeri	154	18,3	Esnaf	272	32,4
Boş	29	3,5	Serbest Meslek	112	13,3
Toplam	840	100	Çiftçi	93	11,1
Eğitim	n	%	Ev Hanımı	52	6,2
İlköğretim	279	33,2	İşsiz	48	5,7
Lise	315	37,5	Diğer****	39	4,6
Önlisans	67	8,0	Boş	47	5,6
Lisans ve Lisansüstü	79	9,4	Toplam	840	100
Boş	100	11,9			
Toplam	840	100			

* Merkez Mahalleler: Hacet, Şekerhane, Oba, Cıkıllı, Tosmur, Kadıpaşa, Güllerınar, Saray, Hasbahçe, Sugözü, Tophane, Cumhuriyet, Kızlarpınarı, Çarşı, Küçükhasbahçe
** Batı Mahalleleri: Avsallar, Okurcalar, Çakallar, Türkler, Payallar, Konaklı, Elikesik, Akdam, Emışbeleni, Yeniköy, Hacikerimler, Toslak, Kayabaşı, Gümüşgöze
*** Doğu Mahalleleri: Mahmutlar, Kestel, Çıplaklı, Obaalacami, Karapınar, İsbatlı
**** Diğer seçeneğini işaretleyip açıklama kısmına bilgi yazmamış olanlar

Araştırmaya katılan katılımcıların 6360 sayılı kanun ile ilgili yerel halkın görüşlerini ölçmek amacıyla oluşturulan ölçekte yer alan boyutları belirlemek için ölçekte yer alan bağımsız değişkenler ile ilgili 35 önerme faktör analizine tabi tutulmuştur. Uygulanan faktör analizi sonucunda 1 önerme (8. önermeler) faktörleşmemesi nedeni ile analizden çıkartılmıştır. Faktör analizi sonucunda geri kalan 34 önermenin 6 faktöre dağıldığı tespit edilmiştir. Ölçeğin güvenilirliğinin test edilmesinde, ölçeğin içsel tutarlılığını gösteren alfa katsayısı (Cronbach's Alpha) kullanılmıştır. Faktör analizi uygulanan önermelerin güvenilirlik katsayısı

(Cronbach's Alpha) ise yüzde 90 olup; yüksek derecede güvenilir düzeydedir (Kalaycı, 2010: 405). Faktör analizinde örneklemin sayısının yeterliliğini gösteren Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değeri ,905 olarak belirlenmiştir. Elde edilen bu değer örneklem büyüklüğünün faktör analizi için uygun olduğunu göstermektedir. Korelasyon matrisinin birim matrise eşit olup olmadığı hipotezini test eden Bartlett's Test of Sphericity değerinin (df=561, sig<000) istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır. Bununla birlikte, faktörlerin toplam varyansı açıklama oranı yüzde 70,449 düzeyindedir.

Tablo 2: Faktör Analizi

	FY	ÖD	VYO	\bar{x}
Faktör 1: Büyükşehir Belediye Hizmetleri				
22.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) yaşadığım mahalleye önceye göre daha kaliteli ve sürekli hizmet vermektedir.	,859			
23.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) yaşadığım mahallenin daha hızlı gelişmesi için önceye göre daha fazla yatırım yapmaktadır.	,850			
24.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) yaşadığım mahalleye ilişkin kararlarda ve yaşanan sorunların tespitinde önceye göre daha etkin çalışmaktadır.	,847			
21.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) sosyal ve kültür hizmetlerinin sunumunda önceye göre daha etkindir.	,835			
20.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) altyapı hizmetlerinin sunumunda önceye göre daha etkindir.	,830	8,93	%26,27	2,52
19.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) mali (parasal) kaynakları önceye göre daha etkin ve verimli kullanmaktadır.	,826			
25.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) hizmet verdiği mahallelerde önceye göre daha adil kaynak dağıtımını gerçekleştirmektedir.	,786			
18.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) fiziki kaynakları (bina, araç, teçhizat vb.) önceye göre daha etkin ve verimli kullanmaktadır.	,772			
26.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesinin (Antalya Büyükşehir Belediyesi) sunmuş olduğu hizmetler hakkında tam olarak bilgi sahibiyim.	,528			
Faktör 2: İlçe Belediyesi Hizmetleri				
31.Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) yaşadığım mahalleye önceye göre daha kaliteli ve sürekli hizmet vermektedir.	,851			
32.Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) yaşadığım mahallenin daha hızlı gelişmesi için önceye göre daha fazla yatırım yapmaktadır.	,851			
33.Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) yaşadığım mahalleye ilişkin kararlarda ve yaşanan sorunların tespitinde önceye göre daha etkin çalışmaktadır.	,849	5,29	%15,57	3,43
28.Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) mali (parasal) kaynakları önceye göre daha etkin ve verimli kullanmaktadır.	,808			
30.Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) sosyal ve kültür hizmetlerinin sunumunda, önceye göre daha etkindir.	,805			
34.Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi,	,784			

(Alanya Belediyesi) hizmet verdiği mahallelerde önceye göre daha adil kaynak dağıtımı gerçekleştirmektedir.

27.Büyükşehir belediye yarasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) fiziki kaynakları (bina, araç, teçhizat vb.),734 önceye göre daha etkin ve verimli kullanmaktadır.

29.Büyükşehir belediye yarasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) altyapı hizmetlerinin sunumunda önceye göre,732 daha etkindir.

35.Büyükşehir belediye yarasının ardından İlçe Belediyesinin (Alanya Belediyesi) sunmuş olduğu hizmetler hakkında tam olarak,670 bilgi sahibiyim.

Faktör 3: Yasadan Haberdar Olma	FY	ÖD	VYO
2.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası yaşadığım şehirde yer alan belde belediyelerin kapatılacağından,886 haberdardım.			
3.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası kapatılan belde belediyelerin mahalleye dönüştürüleceğinden,879 haberdardım.			
4.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası mahalleye dönüştürülen belde belediyelere ait alanların bir muhtar,852 tarafından yönetileceğinden haberdardım.	4,14	%12,16	3,26
1.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası yaşadığım bölgenin Antalya Büyükşehir Belediyesi hizmet,837 sınırları içerisine gireceğinden haberdardım.			
5.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası birden fazla belediyeden hizmet alacağımdan haberdardım.	,725		
Faktör 4: Yasanın Amacı ve Etkisi	FY	ÖD	VYO
12.Birçok ilçe ve belde belediyesi yerel kamu hizmetlerini etkin ve verimli yürütemediğinden dolayı büyükşehir belediye yarası,828 olumlu sonuçlar doğurmuştur.			
13.Birçok ilçe ve belde belediyesi yetersiz mali kaynaklara sahip olduğundan dolayı büyükşehir belediye yarası olumlu sonuçlar,821 doğurmuştur.			
11.Büyükşehir belediye yarası ile ilgili düzenleme kaynak israfının önlenmesi amacı ile yapılmıştır.	,772	2,23	%6,56
14.Birçok ilçe ve belde belediyesi şeffaf/açık yönetim anlayışına sahip olmadığından dolayı büyükşehir yarası olumlu sonuçlar,770 doğurmuştur.			
10.Büyükşehir belediye yarası ile ilgili düzenleme vatandaşın daha kaliteli/verimli hizmet alması amacı ile yapılmıştır.	,764		
9.Büyükşehir belediye yarası ile ilgili düzenleme Avrupa Birliğine uyum sağlanması amacı ile yapılmıştır.	,652		
Faktör 5: Yasanın Demokratikliği	FY	ÖD	VYO
16.Büyükşehir belediyesi yarası ile belde belediyelerin kapatılma kararı halka sorulmalıydı.	,899		
15.Büyükşehir belediye yarası ile gerçekleştirilmek istenen değişiklikler halka sorulmalıydı.	,879	2,04	%6,01
17.Büyükşehir belediye yarası halkın demokratik haklarını azaltmıştır.	,733		
Faktör 6: Yasaya Ait Uygulamanın Bilinirliği	FY	ÖD	VYO
7.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası hangi hizmetin hangi belediye tarafından verileceğinden haberdardım.	,744	1,32	%3,89

6.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası hangi bölgelere hangi belediyenin hizmet vereceğinden ,664 haberdardım.

Kaiser-Meyer-Olkin	,905; p<0,05
Bartlett's Test of Sphericity	df 561; Sig. 000
Toplam Varyansı Açıklama Oranı	%70,449
Cronbach's Alpha	,900
FY: Faktör Yükleri, ÖD: Özdeğer, VYO: Varyansı Açıklama Oranı	

Tablo 2'de yer alan bulgular incelendiğinde birinci faktörün özdeğerinin 8,93 ve toplam varyansı açıklama oranının yüzde 26,27 olduğu görülmektedir. Faktör ile ilgili önermeler incelendiğinde faktörü toplam on dokuz önermenin oluşturduğu görülmektedir. Faktöre ait önermelerin aritmetik ortalaması 2,52'dir. Bu önermeler ışığında faktör büyükşehir belediye hizmetleri olarak isimlendirilmiştir. İlçe belediye hizmetleri olarak isimlendirilen ikinci faktör incelendiğinde özdeğerinin 5,29 ve toplam varyansı açıklama oranının yüzde 15,57 olduğu belirlenmiştir. Bu faktör dokuz önermeden oluşmakta olup önermelere ilişkin aritmetik ortalama 3,43'dür. Tablo 2'de yer alan üçüncü faktöre ilişkin bulgular incelendiğinde özdeğerinin 4,14 olduğu ve toplam varyansı açıklama oranının yüzde 12,16 olduğu saptanmıştır. Beş önermeden oluşan bu faktör yasadan haberdar olma olarak isimlendirilmiş olup önermelere ilişkin

aritmetik ortalama 3,26'dır. Yasanın amacı ve etkisi olarak isimlendirilen dördüncü faktörün özdeğeri 2,29 olup toplam varyansı açıklama oranı yüzde 6,56'dır. Altı önermeden oluşan faktörü oluşturan önermeler incelendiğinde aritmetik ortalamasının 2,97 olduğu görülmektedir. Beşinci faktör incelendiğinde bu faktörün özdeğerinin 2,04 olduğu ve toplam varyansı açıklama oranının yüzde 6,01 olduğu saptanmıştır. Yasanın demokratikliği olarak isimlendirilen faktör üç önermeden oluşmakta olup bu önermelerin aritmetik ortalaması 3,83'dür. Son faktör olan ve yasaya ait uygulamanın bilinirliği olarak isimlendirilen altıncı faktör incelendiğinde ise özdeğerinin 1,32 ve toplam varyansı açıklama oranının yüzde 3,88 olduğu saptanmıştır. Bulgular incelendiğinde bu faktörün aritmetik ortalamasının 2,99 olduğu ve iki önermeden olduğu belirlenmiştir.

Tablo 3: Frekans Dağılımları

Önermeler	Katılmıyorum		Ne Katılıyorum Ne Katılmıyorum		Katılıyorum		Ort. x
	n	%	n	%	n	%	
1.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası yaşadığım bölgenin Antalya Büyükşehir Belediyesi hizmet sınırları içerisine gireceğinden haberdardım.	317	37,8	75	8,9	446	53,2	3,23
2.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası yaşadığım şehirde yer alan belde belediyelerin kapatılacağından haberdardım.	284	34,0	79	9,5	472	56,5	3,31
3.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası kapatılan belde belediyelerin mahalleye dönüştürüleceğinden haberdardım.	297	35,5	71	8,5	468	56,0	3,29
4.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası mahalleye dönüştürülen belde belediyelere ait alanların bir muhtar tarafından yönetileceğinden haberdardım.	280	33,6	929	11,8	454	54,5	3,29

Önermeler	Katılmıyorum		Ne Katılıyorum Ne Katılmıyorum		Katılıyorum		Ort. x
	n	%	n	%	n	%	
5.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası birden fazla belediyeden hizmet alacağımdan haberdardım.	309	37,1	125	15,0	398	47,8	3,12
6.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası hangi bölgelere hangi belediyenin hizmet vereceğinden haberdardım.	348	41,8	142	17,1	342	41,1	2,97
7.30 Mart 2014 tarihinde gerçekleşen yerel seçimler sonrası hangi hizmetin hangi belediye tarafından verileceğinden haberdardım.	329	39,6	166	20,0	336	40,4	3,00
8.Büyükşehir belediye yasası ile ilgili düzenleme siyasi parti ve kişilere fayda sağlamak amacı ile yapılmıştır.	260	31,6	123	14,9	441	53,5	3,41
9.Büyükşehir belediye yasası ile ilgili düzenleme Avrupa Birliğine uyum sağlanması amacı ile yapılmıştır.	339	40,7	214	25,7	279	33,5	2,82
10.Büyükşehir belediye yasası ile ilgili düzenleme vatandaşın daha kaliteli/verimli hizmet alması amacı ile yapılmıştır.	331	39,8	168	20,2	331	40,0	2,95
11.Büyükşehir belediye yasası ile ilgili düzenleme kaynak israfının önlenmesi amacı ile yapılmıştır.	311	37,4	170	20,5	350	42,1	3,01
12.Birçok ilçe ve belde belediyesi yerel kamu hizmetlerini etkin ve verimli yürütmediğinden dolayı büyükşehir belediye yasası olumlu sonuçlar doğurmuştur.	325	39,0	189	22,7	320	38,4	2,94
13.Birçok ilçe ve belde belediyesi yetersiz mali kaynaklara sahip olduğundan dolayı büyükşehir belediye yasası olumlu sonuçlar doğurmuştur.	313	37,4	186	22,2	337	40,3	2,98
14.Birçok ilçe ve belde belediyesi şeffaf/açık yönetim anlayışına sahip olmadığından dolayı büyükşehir yasası olumlu sonuçlar doğurmuştur.	290	35,0	194	23,4	344	41,5	3,05
15.Büyükşehir belediye yasası ile gerçekleştirilmek istenen değişiklikler halka sorulmalıydı.	116	13,9	113	13,6	603	72,5	3,95
16.Büyükşehir belediyesi yasası ile belde belediyelerin kapatılma kararı halka sorulmalıydı.	122	14,8	108	13,1	597	72,2	3,98
17.Büyükşehir belediye yasası halkın demokratik haklarını azaltmıştır.	191	22,8	163	19,5	483	57,7	3,57
18.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) fiziki kaynakları (bina, araç, teçhizat vb.) önceye göre daha etkin ve verimli kullanmaktadır.	487	58,5	123	14,8	222	26,7	2,43
19.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) mali (parasal) kaynakları önceye göre daha etkin ve verimli kullanmaktadır.	490	59,0	140	16,8	201	24,2	2,46
20.Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) altyapı hizmetlerinin sunumunda önceye göre daha etkindir.	472	57,0	150	18,1	206	24,9	2,47

Önermeler	Katılmıyorum		Ne Katılıyorum Ne Katılmıyorum		Katılıyorum		Ort. x
	n	%	n	%	n	%	
21. Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) sosyal ve kültür hizmetlerinin sunumunda önceye göre daha etkindir.	461	55,7	151	18,3	215	26,0	2,53
22. Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) yaşadığım mahalleye önceye göre daha kaliteli ve sürekli hizmet vermektedir.	466	56,3	140	16,9	221	26,3	2,55
23. Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) yaşadığım mahallenin daha hızlı gelişmesi için önceye göre daha fazla yatırım yapmaktadır.	468	56,7	158	19,1	200	24,2	2,49
24. Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) yaşadığım mahalleye ilişkin kararlarda ve yaşanan sorunların tespitinde önceye göre daha etkin çalışmaktadır.	480	58,1	156	18,9	190	23,1	2,47
25. Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) hizmet verdiği mahallelerde önceye göre daha adil kaynak dağıtımını gerçekleştirmektedir.	455	55,0	182	22,0	191	23,0	2,51
26. Büyükşehir belediye yasasının ardından Büyükşehir Belediyesi (Antalya Büyükşehir Belediyesi) sunmuş olduğu hizmetler hakkında tam olarak bilgi sahibiyim.	385	46,8	198	24,1	239	29,1	2,72
27. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) fiziki kaynakları (bina, araç, teçhizat vb.) önceye göre daha etkin ve verimli kullanmaktadır.	196	23,7	115	13,9	517	62,4	3,59
28. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) mali (parasal) kaynakları önceye göre daha etkin ve verimli kullanmaktadır.	166	20,0	142	17,1	523	62,9	3,57
29. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) altyapı hizmetlerinin sunumunda önceye göre daha etkindir.	251	30,4	144	17,4	432	52,2	3,26
30. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) sosyal ve kültür hizmetlerinin sunumunda önceye göre daha etkindir.	194	23,6	157	19,1	472	57,4	3,44
31. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) yaşadığım mahalleye önceye göre daha kaliteli ve sürekli hizmet vermektedir.	211	25,6	167	20,3	445	54,1	3,38
32. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) yaşadığım mahallenin daha hızlı gelişmesi için önceye göre daha fazla yatırım yapmaktadır.	201	24,3	154	18,6	472	57,1	3,43

Önermeler	Katılmıyorum		Ne Katılıyorum Ne Katılmıyorum		Katılıyorum		Ort. x
	n	%	n	%	n	%	
33. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) yaşadığım mahalleye ilişkin kararlarda ve yaşanan sorunların tespitinde önceye göre daha etkin çalışmaktadır.	191	23,1	185	22,3	452	54,6	3,41
34. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesi (Alanya Belediyesi) hizmet verdiği mahallelerde önceye göre daha adil kaynak dağıtımı gerçekleştirmektedir.	239	28,9	175	21,5	409	49,5	3,25
35. Büyükşehir belediye yasasının ardından İlçe Belediyesinin (Alanya Belediyesi) sunmuş olduğu hizmetler hakkında tam olarak bilgi sahibiyim.	194	23,6	173	21,0	455	55,4	3,45
36. Büyükşehir belediye yasası ile değişen Yeni belediyeçilik modelinden memnunum.	352	42,6	150	18,1	325	39,3	2,89

Araştırma kapsamında gerçekleştirilen anket sonuçlarına ait frekans dağılımları Tablo 3’de yer almaktadır. Öncelikle faktör analizi sonucunda ortaya çıkan faktörler kapsamında frekans dağılımları incelendiğinde “büyükşehir belediye hizmetleri” faktöründe yer alan önermelere katılımcıların 26. önerme haricinde katılmadığı, 26. Önermede ise ne katılıyorum ne katılmıyorum görüşünde oldukları belirlenmiştir. Bahsi geçen önermelerin aritmetik ortalamaları 2,43-2,72 arasında değişmektedir. “İlçe belediye hizmetleri” faktörüne ait önermeler incelendiğinde katılımcıların 29. ve 34. Önermelerde ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyinde görüş belirttikleri diğer önermelere ise katıldıkları saptanmıştır. Bu faktöre ait önermelerin aritmetik ortalamaları 3,26-3,59 aralığındadır. “Yasadan haberdar olma” faktörüne ait önermelere ilişkin bulgular incelendiğinde katılımcıların bütün önermeler için ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyinde görüş belirttikleri tespit edilmiştir. “Yasadan haberdar olma” faktörüne ilişkin önermelerin aritmetik ortalamaları 3,12 ile 3,31 arasında değişmektedir. “Yasanın amacı ve etkisi” faktörüne ait bulgular incelendiğinde de “yasadan haberdar olma” faktörüne benzer bir sonuç belirlenmiş olup katılımcıların ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyinde

görüş belirttikleri belirlenmiştir. Bu faktörü oluşturan önermelerin aritmetik ortalamaları 2,82-3,05 aralığındadır. “Yasanın demokratikliği” faktöründe ise tam tersi bir durumda katılımcılar bütün önermelere katıldıklarını belirtmişlerdir. Bahsi geçen faktöre ilişkin önermelerin aritmetik ortalamaları 3,57 ile 3,98 aralığında değişmektedir. Son olarak “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” faktörüne ait iki önermeye ilişkin bulgular incelendiğinde katılımcıların ne katılıyorum ne katılmıyorum görüşünde olduğu saptanmıştır. Bahsi geçen önermelerin aritmetik ortalamaları 2,97 ve 3,00’dir.

Faktörlere ait önermelere ilişkin bulgular ek olarak faktör analizinden çıkartılan 8. önermeye ilişkin bulgu incelendiğinde katılımcıların bu önermeye katıldığı tespit edilmiştir. Bu önermenin aritmetik ortalaması 3,41’dir. Aritmetik ortalama katılımcıların önermeye katıldıklarını göstermektedir. Fakat bu değer ne katılıyorum ne katılmıyorum görüşüne çok yakındır. Ayrıca faktör analizinde yer almayan ve bağımsız değişken olarak sorulan 36. önermeye ilişkin bulgu incelendiğinde ise katılımcıların ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyinde görüş bildirdikleri belirlenmiştir. Bahsi geçen önermenin aritmetik ortalaması 2,89’dir.

Tablo 4:t-testi

t-Testi		F1	F2	F3	F4	F5	F6
Cinsiyet	n	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$
	573	2,48±,947	3,48±,935	3,31±1,16	3,01±1,02	3,79±1,04	2,99±1,20
	218	2,62±,977	3,31±,946	3,09±1,10	2,86±,974	3,96±,973	2,99±1,18
		p=,089 (t=-1,705)	p=,026* (t=-2,231)	p=,018* (t=2,337)	p=,070(t=-1,888)	p=,036* (t=-1,477)	p=,987 (t=0,002)

* Değişkenler arasında %95 anlamlılık düzeyinde farklılık vardır.
** Değişkenler arasında %99 anlamlılık düzeyinde farklılık vardır.

Araştırmanın bu bölümünde H_1 hipotezi olarak ifade edilen katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında cinsiyete göre farklılık olmadığını tespit etmek amacı ile gerçekleştirilen t-Testlerine ilişkin bulgular yer almaktadır. Bulgular tablo 4’de yer almaktadır. Bulgular incelendiğinde katılımcıların cinsiyet gruplarına göre F2 olarak kısaltılan “ilçe belediye hizmetleri”, F3 olarak kısaltılan “yasadan haberdar olma” ve F5 olarak tanımlanan “yasanın demokratikliği” faktörlerini algılamasında %95 anlamlılık düzeyine göre farklılık gösterdiği saptanmıştır. İki faktöre ait

farklılığın nedeni incelendiğinde kadın katılımcıların erkeklere göre bu faktörlere daha düşük puan verdiği belirlenmiştir. Diğer üç faktöre ilişkin bulgular incelendiğinde ise %99 anlamlılık düzeyinde farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Bu bağlamda “ilçe belediye hizmetleri”, “yasadan haberdar olma” ve “yasanın demokratikliği” faktörleri açısından cinsiyete göre farklılık olması nedeniyle H_1 hipotezinin kabul edilmesi, diğer faktörler için ise cinsiyete göre farklılık olmaması nedeni ile hipotezin reddedilmesi gerekmektedir.

Tablo 5: Anova Testleri

		F1	F2	F3	F4	F5	F6
Yaş	n	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$
18-25	117	2,76±,952	3,27±,937	3,21±1,03	3,02±,851	4,03±,889	3,06±1,11
26-33	178	2,52±1,03	3,39±,959	3,32±1,16	3,05±1,09	3,88±1,04	2,81±1,26
34-41	188	2,44±,928	3,40±,917	3,17±1,14	2,88±,975	3,75±1,06	2,96±1,15
42-49	174	2,47±,893	3,49±,966	3,17±1,19	3,02±1,01	3,73±,1,05	3,10±1,19
50+	154	2,54±,977	4,49±,961	3,38±1,16	2,83±1,08	3,83±1,02	3,03±1,19
Anova		p=,078 (F=2,111)	p=,353 (F=1,105)	p=,369 (F=1,073)	p=,197 (F=1,510)	p=,108 (F=1,905)	p=,223 (F=1,427)
Eğitim	n	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$
İlköğret.	279	2,48±,936	3,60±,850	3,21±1,20	2,94±1,02	3,83±1,02	3,01±1,23
Lise	315	2,51±,914	3,41±,925	3,14±1,11	3,01±,935	3,82±1,03	2,91±1,16
Önlisans	67	2,82±1,00	3,30±,953	3,39±1,04	3,08±1,03	3,86±1,01	3,08±1,09
Lisans ve Üzeri	79	2,36±1,02	2,95±1,13	3,71±1,00	2,62±1,15	3,74±1,01	3,21±1,28
Anova		p=,029* (F=3,029)	p=,000** (F=10,322)	p=,001** (F=5,538)	p=,014* (F=3,554)	p=,915 (F=0,172)	p=,199 (F=1,556)
Bölge	n	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$	$\bar{x} \pm ss$
Merkez	277	2,77±,1,01	3,24±1,01	3,24±1,14	2,93±1,07	3,52±1,16	3,03±1,18
Batu	347	2,31±,911	3,70±,839	3,32±1,17	3,15±,922	4,09±,872	3,10±1,18
Doğu	189	2,54±,857	3,22±,885	3,19±1,10	2,61±1,02	3,85±,998	2,76±1,16
Anova		p=,000** (F=17,512)	p=,000** (F=24,773)	p=,429 (F=0,847)	p=,000** (F=17,482)	p=,000** (F=24,967)	p=,006** (F=5,127)

Meslek	n	x± ss	x± ss	x± ss	x± ss	x± ss	x± ss
Memur	48	2,40±,979	2,81±,930	3,50±,958	2,85±1,01	3,77±,937	2,89±1,19
Öğrenci	58	2,78±1,03	3,13±1,02	3,35±,969	2,97±1,01	4,13±,797	3,04±1,11
Emekli	71	2,65±1,08	3,32±1,05	3,44±1,16	2,62±1,14	3,69±1,14	3,15±1,24
Esnaf	272	2,55±,950	3,54±,941	3,24±1,11	2,95±1,03	3,73±1,07	2,87±1,18
Serbest Meslek	112	2,73±,923	3,24±,998	3,21±1,14	3,04±1,02	3,58±1,11	2,95±1,16
Çiftçi	93	2,19±,767	3,85±,703	3,44±1,31	3,06±,915	4,08±,934	3,11±1,21
Ev Hanımı	52	2,56±,936	3,46±,883	3,02±1,15	2,94±1,03	3,89±,958	2,97±1,25
İşsiz	48	2,33±,887	3,45±,857	3,00±1,19	2,84±,886	4,22±,876	2,89±1,25
Diğer	39	2,53±1,02	3,51±,822	3,21±1,10	3,40±,726	3,99±,857	3,42±,978
Anova		p=,002** (F=3,009)	p=,000** (F=6,814)	p=,190 (F=1,407)	p=,030* (F=2,140)	p=,000** (F=3,669)	p=,200 (F=1,383)

* Değişkenler arasında %95 anlamlılık düzeyinde farklılık vardır.

** Değişkenler arasında %99 anlamlılık düzeyinde farklılık vardır.

Araştırmanın bu bölümünde H₂, H₃, H₄ ve H₅ hipotezlerini test etmek amacı ile katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında yaş, eğitim, yaşadığı bölge ve meslek gruplarına göre anova testleri gerçekleştirilmiştir. Tablo 5’de yer alan ve H₂ hipotezi olarak ifade edilen katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında yaş gruplarına göre anlamlı farklılığın olup olmadığının belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilen anova testi sonuçlarına göre bütün faktörlerin algılamasında %99 anlamlılık düzeyinde yaş gruplarına göre fark olmadığı saptanmıştır. Bu durumda H₂ hipotezinin reddedilmesi gerekmektedir.

H₃ hipotezi olarak ifade edilen katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında eğitim gruplarına göre farklılığın tespiti için gerçekleştirilen anova testleri sonuçları incelendiğinde F1 olarak kısaltılan “büyükşehir belediye hizmetleri” ve F4 olarak kısaltılan “yasanın amacı ve etkisi” faktörlerinin algılanmasında %95 anlamlılık düzeyinde, F2 olarak kısaltılan “ilçe belediye hizmetleri” ve F3 olarak kısaltılan “yasadan haberdar olma” faktörlerinin algılanmasında ise %99 anlamlılık düzeyinde farklılık olduğu saptanmıştır. Farklılığın nedenlerinin belirlenmesi için gerçekleştirilen post-hoc testleri sonucunda “büyükşehir belediye hizmetleri” faktörünün algılanmasındaki farklılığın önlisans ve lisans ve lisansüstü gruplarından kaynaklandığı belirlenmiştir. Bu fark lisans ve lisansüstü grubuna ait

katılımcıların önlisans grubunda yer alan katılımcılara göre daha düşük değerlendirme yapmasından kaynaklanmaktadır. “Yasanın amacı ve etkisi” faktöründeki farklılık incelendiğinde lise, önlisans ve lisans ve lisansüstü kaynaklandığı saptanmıştır. Bu farkın da benzer bir şekilde lisans ve lisansüstü grubuna ait katılımcıların lise ve önlisans gruplarında yer alan katılımcılara göre daha düşük değerlendirme yapmasından kaynaklandığı görülmektedir. “İlçe belediye hizmetleri” faktöründeki farklılık ise lisans ve lisansüstü grubuna ait katılımcıların ilköğretim ve lise grubuna ait katılımcılara göre faktörü farklı algılamasından kaynaklandığı görülmektedir. Gruplar arasında fark olan faktörlerde olduğu gibi bu faktörde de fark lisans ve lisansüstü grubunda yer alan katılımcıların ilköğretim ve lise gruplarında yer alan katılımcılara göre faktörü daha düşük değerlendirmesinden kaynaklanmaktadır. Son olarak “yasadan haberdar olma” faktörüne yönelik farklılık incelendiğinde farklılığın benzer bir şekilde lisans ve lisansüstü grubuna ait katılımcıların ilköğretim ve lise grubuna ait katılımcılara göre faktörü farklı algılamasından kaynaklandığı belirlenmiştir. Bu faktörde yaşanan fark ise diğer faktörlerde yaşanan farkın tersi şekilde lisans ve lisans üstü grubuna ait katılımcıların ilköğretim ve lise gruplarında yer alan katılımcılara göre faktörü daha yüksek ortalama da değerlendirmesinden kaynaklanmaktadır. Diğer iki faktöre göre farklılık incelendiğinde ise anlamlı bir farklılığın

olmadığı saptanmıştır. Elde edilen bulgular ışığında H₃ hipotezinin “büyükşehir belediye hizmetleri”, “ilçe belediye hizmetleri”, “yasanın amacı ve etkisi” ve “yasadan haberdar olma” faktörlerine göre kabul edilmesi, diğer iki faktöre göre ise reddedilmesi gerekmektedir.

H₄ hipotezi olarak ifade edilen katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında yaşadıkları bölgelere göre faktörleri algılamasında farklılık olup olmadığının belirlenmesi için gerçekleştirilen anova testi sonuçları incelendiğinde F3 olarak kısaltılan “yasadan haberdar olma” faktörün algılanmasında anlamlı bir farklılık olmadığı, diğer faktörlerin algılanmasında %99 anlamlılık düzeyinde farklılık olduğu tespit edilmiştir. Farklılığın belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilen post-hoc testi sonuçlarına göre “büyükşehir belediye hizmetleri” faktöründe yaşanan farkın batı mahalleleri grubuna ait katılımcıların merkez ve doğu mahalle gruplarına ait katılımcılara göre faktörü düşük ve doğu mahalle grubuna ait katılımcıların merkez ve doğu mahalle gruplarına göre faktörü düşük değerlendirilmesinden kaynaklandığı görülmektedir. “İlçe belediye hizmetleri” faktörü algısındaki farklılık incelendiğinde farklılığın batı mahalleleri grubuna ait katılımcıların merkez ve doğu mahalle grubuna ait katılımcılara göre faktörü daha yüksek değerlendirilmesinden kaynaklandığı tespit edilmiştir. “Yasanın amacı ve etkisi” faktörüne ait farklılık incelendiğinde farklılığın batı mahalle grubunda yer alan katılımcıların merkez ve doğu mahalle grubunda yer alan katılımcılara göre faktörü daha yüksek değerlendirilmesinden ve doğu mahalleleri gruplarında yer alan katılımcıların merkez ve batı grubunda yer alan katılımcılara göre faktörü daha düşük değerlendirilmesinden kaynaklandığı belirlenmiştir. “Yasanın demokratikliği” faktörünün algılanmasına yönelik farklılık incelendiğinde ise merkez mahalle grubuna ait katılımcıların batı ve doğu mahalle gruplarında yer alan katılımcılara göre faktörü daha düşük değerlendirilmesinden ve batı mahalle grubunda yer alan

katılımcıların diğer gruplara göre faktörü daha yüksek değerlendirilmesinden kaynaklandığı saptanmıştır. Son olarak “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” faktöründe yaşanan farkın ise doğu mahalleleri grubunda yer alan katılımcıların merkez ve batı mahalle gruplarında yer alan katılımcılara göre faktörü daha düşük değerlendirilmesinden kaynaklandığı belirlenmiştir. Buna göre, H₄ hipotezinin “yasadan haberdar olma” faktörüne göre ret, diğer faktörlere kabul edilmesi gerekmektedir.

Son olarak H₅ hipotezi olarak ifade edilen katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamasında katılımcıların mesleklerine göre faktörlerin algılanmasında farklılık olup olmadığının belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilen anova testi sonuçları incelendiğinde F3 olarak kısaltılan “yasadan haberdar olma” ve F6 olarak kısaltılan “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” faktörlerinin algılanmasında %99 anlamlılık düzeyinde farklılık olmadığı belirlenmiştir. Bununla birlikte, F1 olarak kısaltılan “büyükşehir belediye hizmetleri”, F2 olarak kısaltılan “ilçe belediye hizmetleri” ve F5 olarak kısaltılan “yasanın demokratikliği” faktörlerinin algılanmasında %99 anlamlılık düzeyinde, F4 olarak kısaltılan “yasanın amacı ve etkisi” faktörünün algılanmasında %95 anlamlılık düzeyinde farklılık olduğu saptanmıştır. Farklılıkların belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilen post-hoc testleri sonuçları incelendiğinde “büyükşehir belediye hizmetleri” faktöründe yaşanan farklılığın çiftçi grubuna ait katılımcıların öğrenci ve serbest meslek gruplarına ait katılımcılara göre faktörü daha düşük değerlendirilmesinden kaynaklandığı belirlenmiştir. “İlçe belediye hizmetleri” faktöründe yaşanan farklılık incelendiğinde ise memur grubunda yer alan katılımcıların esnaf, çiftçi, ev hanımı, işsiz ve diğer grubunda yer alan katılımcılara göre faktörü daha düşük, çiftçi grubunda yer alan katılımcıların ise memur, öğrenci, emekli ve serbest meslek gruplarında yer alan katılımcılara göre faktörü daha yüksek değerlendirilmesinden kaynaklandığı

belirlenmiştir. “Yasanın amacı ve etkisi” faktörüne ait farklılık incelendiğinde ise farklılığın emekli grubunda yer alan katılımcıların diğer grubunda yer alan katılımcılara göre faktörü daha düşük değerlendirmesinden kaynaklandığı saptanmıştır. Son olarak “yasanın demokratikliği” faktöründe yaşanan farklılık incelendiğinde ise serbest meslek grubunda yer alan katılımcıların öğrenci, çiftçi ve işsiz gruplarında yer alan katılımcılara göre faktörü daha düşük değerlendirmesinden kaynaklandığı belirlenmiştir. Bulgular incelendiğinde “büyükşehir belediye hizmetleri”, “ilçe belediye hizmetleri”, “yasanın demokratikliği” ve “yasanın amacı ve etkisi” faktörlerine göre H₅ hipotezinin kabul edilmesi, “yasadan haberdar olma” ve “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” faktörlerine göre H₅ reddedilmesi gerekmektedir.

6. SONUÇ

Bu araştırma, 2012 yılında yürürlüğe giren ve 2014 yılında fiili olarak uygulanmaya başlayan 6360 sayılı kanun ile ilgili yerel halkın görüşlerinin belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma kapsamında katılımcıların konu ile görüşlerinin “büyükşehir belediye hizmetleri”, “ilçe belediye hizmetleri”, “yasadan haberdar olma”, “yasanın amacı ve etkisi”, “yasanın demokratikliği” ve “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” olarak isimlendirilen 6 faktörden oluştuğu belirlenmiştir. Bu faktörler araştırma sorusuna cevap niteliğindedir. Araştırma hipotezlerine ilişkin bulgular incelendiğinde katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamalarında cinsiyete ve yaş gruplarına göre farklılık olmadığı görülmektedir. Bu durumda H₁ ve H₂ hipotezleri reddedilmiştir. Katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamalarında eğitim gruplarına yönelik gerçekleştirilen hipotez testi incelendiğinde ise katılımcıların eğitim gruplarına göre “yasanın demokratikliği” ve “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” faktörlerinin algılanmasında anlamlı farklılığın olmadığı diğer faktörlerin

algılamasında ise farklılık olduğu saptanmıştır. Bu durum H₃ hipotezinin fark olan hipotezlere göre kabul edilmesi, fark olmayanlara göre reddedilmesi gerekmektedir. Yaşadıkları bölgelere göre katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamalarındaki farklılık incelendiğinde katılımcıların “yasadan haberdar olma” faktörünü yaşadıkları bölgeye göre farklı algılamadığı, diğer faktörleri farklı algıladığı görülmektedir. Bu durumda H₄ hipotezi “yasadan haberdar olma” faktörüne göre reddedilmesi, diğer hipotezlere göre kabul edilmesi gerekmektedir. Son olarak katılımcıların 6360 sayılı kanunu algılamalarında meslek gruplarına göre farklılık olup olmadığı incelendiğinde katılımcıların “yasadan haberdar olma” ve “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” faktörlerini algılamalarında meslek gruplarına göre farklılık olmadığı, diğer faktörlere göre ise farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu durumda farklılığın olmadığı faktörler için H₅ hipotezinin reddedilmesi, diğer faktörlere göre ise kabul edilmesi gerekmektedir. Araştırma sorusunun cevabı ve hipotez testleri sonuçlarına ek olarak bulgular detaylı biçimde incelenmelidir.

Faktörlere ilişkin bulgular incelendiğinde “büyükşehir belediye hizmetleri” olarak isimlendirilen faktöre ilişkin önermelere katılımcıların katılmadığı belirlenmiştir. Önermeler incelendiğinde faktöre ilişkin önermelerin Büyükşehir Belediyesinin şu an kanun öncesine göre katılımcılara daha etkin hizmet sunup sunmadığı ile ilgili olduğu görülmektedir. Bulgulara göre, katılımcılar kanun öncesinde aldıkları hizmetlerin eski hizmet sağlayıcılar (ilçe belediye, belde belediye veya il özel idaresi) tarafından daha etkin verildiği görüşündedir. Sezik’in (2015) gerçekleştirmiş olduğu çalışmada konu muhtarlara sorulmuş olmasına karşın görüşlerin araştırma bulguları ile benzer olduğu görülmektedir. Koç (2014) yapmış olduğu çalışmada yerel yönetim birimlerine ait temsilcilerin kanun sonrası hizmet artışı olacağını görüşünde olduklarını belirtmiştir. Araştırma kapsamında elde edilen sonuç Koç’un

(2014) çalışmasında yer alan bulguyu desteklememektedir. Bu farklılığın sebebi Koç'un (2014) araştırmasının kanunun uygulamasından önce gerçekleştirilmesi şeklinde açıklanabilir. Büyükşehir belediye hizmetleri faktöründe yer alan bir başka önerme katılımcıların Büyükşehir Belediyesinin sunmuş olduğu hizmetlere ilişkin bilgi düzeyi ile ilgilidir. Katılımcılar bu önermeye ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyinde görüş bildirmişlerdir. Yani katılımcılar Büyükşehir Belediyesinin sunmuş olduğu hizmetlerden tam olarak bilgi sahibi oldukları görüşüne katılmamaktadır. Bu durumda, Büyükşehir Belediyesinin Alanya bölgesinde sunmuş olduğu hizmetlerin etkinliğini artırması gerektiği ve sunmuş oldukları hizmetler ile ilgili halkı daha fazla bilgilendirmesi gerektiği söylenebilir. Faktöre ait hipotez testlerine ilişkin bulgular incelendiğinde ise katılımcıların eğitim düzeyleri yükseldikçe Büyükşehir Belediyesinin hizmetlerinin etkinliğine ilişkin görüşlerinin olumsuzlaştığı belirlenmiştir. Bu sonuca göre, Büyükşehir Belediyesi sunmuş olduğu hizmetlere ilişkin etkinliği artırırken konu ile ilgili nitelikli bilgilendirme yaparak yüksek eğitime sahip gruplarda algıyı değiştirebilir. Katılımcıların yaşadıkları mahallelere göre Büyükşehir Belediyesi hizmetlerinin etkinliği incelendiğinde ise batı ve doğu mahallelerinde yaşayan katılımcıların merkeze göre daha olumsuz görüş belirttiği görülmektedir. Bu durumda, Büyükşehir Belediyesinin bahsi geçen mahallelerde etkinliğini artırması gerektiği söylenebilir. Son olarak katılımcıların mesleklerine göre faktöre ilişkin görüşleri incelendiğinde çiftçilerin öğrenci ve serbest meslek gruplarına göre Büyükşehir Belediyesi hizmetlerini etkin kullanmadığı görülmektedir. Bu bağlamda, çiftçilerin öğrenci ve serbest meslek çalışanlarına göre daha kırsalda yaşadığı düşünüldüğünde Büyükşehir Belediyesinin kırsalda daha etkin olması gerektiği söylenebilir.

İlçe belediye hizmetleri olarak isimlendirilen faktöre ilişkin bulgular incelendiğinde katılımcıların Alanya

Belediye hizmetlerini kanun öncesine göre daha etkin sunduğu görüşünde olduğu belirlenmiştir. Buna karşın değerlendirme derecesi kararsızlığa çok yakındır. Bu durum, Alanya Belediyesinin sunmuş olduğu hizmetlerde yaşanacak bir olumsuzluğun katılımcıların görüşünü değiştirebileceği şeklinde yorumlanabilir. Elde edilen bulgular Belli ve Aydın (2016) gerçekleştirmiş olduğu sonuçlarla benzer niteliktedir. Buna karşın, Özaslan ve arkadaşları (2014) kanunun uygulanmasından önce gerçekleştirmiş oldukları çalışmalarında katılımcıların hizmet aldıkları mevcut belde belediyelerinin verimli çalıştığını kabul ettiklerini belirtmektedir. Ayrıca Genç ve Korkın (2017) çalışmalarında araştırma bulgularının tersi sonuçlar elde etmiştir. Genç ve Korkın'ın sonuçlarında yerel halk bağlanmış oldukları ilçe belediyenin performansını geçmişte bağlı oldukları belde belediyeye göre daha düşük düzeyde görmektedir. Görüşler arasında yaşanan farkın kanun sonrasında Alanya Belediyesinin performansı ile ilgili olduğu söylenebilir. Faktöre ait hipotez testlerine ilişkin bulgular incelendiğinde ise kadınların erkeklere göre Alanya Belediyesi hizmetlerinin etkinliğini daha olumsuz algıladığı belirlenmiştir. Kadınların etkinliğe ilişkin algı düzeyleri ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyindedir. Bu durumda, Alanya Belediyesinin kadınlara yönelik sunmuş olduğu hizmetlerde daha etkin hale gelmesi gerektiği söylenebilir. Katılımcıların eğitim durumlarına göre farklılık incelendiğinde ise katılımcıların eğitim düzeyleri yükseldikçe Alanya Belediyesinin hizmetlerinin etkinliğine ilişkin görüşlerinin olumsuzlaştığı belirlenmiştir. Bu sonuca göre, Büyükşehir Belediyesi sunmuş olduğu hizmetlere ilişkin etkinliği artırırken konu ile ilgili nitelikli bilgilendirme yaparak yüksek eğitime sahip gruplarda algıyı değiştirebilir. Katılımcıların yaşamış oldukları mahallelere göre farklılık incelendiğinde Alanya Belediyesi hizmetlerinin batı mahallelerinde diğer bölgelere göre daha etkin algılandığı saptanmıştır. Bu durumda, Alanya

Belediyesinin merkez ve doğu mahallerinde daha etkin hizmet vermesi gerektiği söylenebilir. Son olarak katılımcıların meslek gruplarına göre farklılıklar incelendiğinde memurların hizmetlere ilişkin algısının bazı meslek gruplarına göre daha düşük, çiftçilerin ise bazı meslek gruplarına göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu durum, Alanya Belediyesinin kırsal diye adlandırılan bölgelerde etkin hizmet verdiğini şeklinde yorumlanabilir. Memurların etkinlik algılamasının düşük olması ise memurların yasaya ilişkin bilgilerinin diğer meslek gruplarına göre daha yüksek olmasından kaynaklandığı şeklinde açıklanabilir.

Diğer faktörlere ilişkin bulgular incelendiğinde “yasadan haberdar olma” ve “yasaya ait uygulamanın bilinirliği” faktörlerine ilişkin katılımcıların görüşlerinin ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu durum, katılımcıların kanun uygulamaya geçmeden önce konu ile ilgili yeterli düzeyde bilgilendirilmediği şeklinde yorumlanabilir. Özaslan ve arkadaşlarının (2014) yılında Muğla’da gerçekleştirdiği çalışmada ise katılımcılar kanun sonrası bir muhtar tarafından yönetileceklerini ve ilçe belediyesine bağlanacaklarını bildiklerini belirtmişlerdir. İki araştırma sonucu karşılaştırıldığında bulguların farklı olduğu buna karşın sonuçların birbirinden çok uzak değerlerde olmadığı görülmektedir. Bu durum zaman içerisinde katılımcıların konuyu algılamalarında yaşanan farklılıklardan kaynaklanabileceği şekilde açıklanabilir. Benzer bir şekilde “yasanın amacı ve etkisi” faktörüne ilişkin bulgular incelendiğinde katılımcıların görüşlerinin ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyinde olduğu saptanmıştır. Bu durum, katılımcıların kanunun amacı hakkında yeterli ve inandırıcı bilgiye sahip olmadığı şeklinde yorumlanabilir. Son olarak “yasanın demokratikliği” faktörüne ilişkin görüşler

incelendiğinde katılımcıların önermelere katıldığı tespit edilmiştir. Önermeler incelendiğinde katılımcılar kanun çıkmadan önce konunun halka sorulması gerektiği görüşündedir. Bu sonuçlardan yola çıkarak halkı doğrudan etkileyecek yeni kanunlar çıkılırken halka konu ile ilgili görüşleri sorularak kanunların hazırlanması ve akabinde kanun ile ilgili halkın yeterli düzeyde bilgilendirilmesi gerektiği söylenebilir. Özaslan ve arkadaşları (2014), Saatci (2016) ve Genç ve Korkın (2017) çalışmalarında da benzer sonuçlar elde edilmiştir.

Faktörlere ilişkin bulgulara ek olarak bağımsız değişken olarak sorulan yeni belediyeçilik modeline ilişkin memnuniyet önermesine ilişkin bulgu katılımcıların yeni belediyeçilik modeli hakkında ne katılıyorum ne katılmıyorum düzeyinde şeklinde görüş belirttiği şeklindedir. Bu bulgu, katılımcıların yeni belediyeçilik modelini tam olarak beğenmediği şeklinde yorumlanabilir. Yukarıda yer alan bütün bulgular ışığında genel olarak yerel halkın büyükşehir belediye hizmetlerinden 6360 sayılı kanun öncesine göre daha düşük düzeyde memnun olduğu buna karşın ilçe belediye hizmetlerinden 6360 sayılı kanun öncesine göre daha yüksek düzeyde memnun olduğu söylenebilir. Bununla birlikte, yerel halkın 6360 sayılı kanun yürürlüğe girmeden önce kanun hakkında yeterli düzeyde bilgi sahibi olmadıkları, kanunun amacını ve etkisini tam olarak bilmedikleri ve kanuna ait uygulamaları tam olarak bilmedikleri söylenebilir. Ayrıca, yerel halk kanun hazırlanırken halkın görüşünün alınması yönünde görüş bildirmektedir. Bu sonuçtan yola çıkarak, Büyükşehir Belediye yasası olarak bilinen 6360 sayılı kanunun gözden geçirilmesi ve kanun kapsamında hizmet veren kurumların etkinliklerini artırarak yeni modele yönelik memnuniyeti artırması gerektiği söylenebilir.

KAYNAKÇA

1. ADIGÜZEL, Ş. (2012). “6360 Sayılı Yasa’nın Türkiye’nin Yerel Yönetim Dizgesi Üzerine Etkileri: Eleştirel Bir Değerlendirme”, *Toplum ve Demokrasi*, 13-14: 153-176.
2. ADIGÜZEL, Ş. (2014). “Hatay Büyükşehir Belediyesi”, *Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1 (özel sayı): 54-76.
3. Ak Parti Genel Merkezi Yerel Yönetimler Başkanlığı. (2012). “Sorular ve Cevaplarla Yeni Büyükşehir Belediye Yasası”, https://www.akparti.org.tr/upload/documents/akparti_buyuksehir_yasasi.pdf
4. ALICI, O. V. (2012). “Büyükşehir Belediyesinin İlçe Belediyeleri Üzerindeki Denetim Yetkisinin Kavramsal Açından Değerlendirilmesi”, *Yerel Politikalar*, Mayıs-Ağustos: 38-52.
5. ALTAN, Y. (2009). “Meclis-i Meb’usan Zabıt Cerideleri (1293:1877) Üzerinden Türk Belediyeciliğini Anlamak”, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 14(2): 293-310.
6. ALTAN, Y. ve Karaca, F. (2016). “Türk Metropoliten Şehir Yönetim Sistemindeki Değişime 6360 Sayılı Kanun’un Etkileri: Samsun Büyükşehir Belediyesi Örneği”, *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 14(28): 553-584.
7. ALTSO. (2017). “Alanya Ekonomik Rapor 2016”, <http://www.altso.org.tr/yayinlarimiz/alanya-ekonomik-rapor/alanya-ekonomik-rapor-2016/>
8. ALTUNIŞIK, R., Coşkun, R., Bayraktaroğlu, S. ve Yıldırım, E. (2010). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri Spss Uygulamalı*, Sakarya Yayıncılık, Sakarya.
9. ARIKBOĞA, E. (2012). “Büyükşehir Belediye Modeli ve Reform”, *Marmara Sosyal Araştırmalar Dergisi*, (2): 1-32.
10. ARIKBOĞA, E. (2013). “Geçmişten Geleceğe Büyükşehir Belediye Modeli”, *Yerel Politikalar*, Ocak-Haziran: 48-96.
11. ARSLANER, H. ve Yavan, S. (2016). “6360 Sayılı Kanunun Getirmiş Olduğu Yerel Kamusal Hizmet Sunum Farklılıkları”, *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, Kasım Özel Sayısı: 277-290.
12. ATMACA, Y. (2013). “Optimal Belediye Büyüklüğü ve Yeni Büyükşehir Belediye Yasası”, *Çankırı Karatekin Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 3(2): 168-184.
13. AYYILDIZ, M., Çiçek, A. ve Ayyıldız, B. (2016). “6360 Sayılı Büyükşehir Yasasının Kırsal Kesime Olası Etkileri”, *Nevşehir Bilim ve Teknoloji Dergisi*, TARGİD özel sayı: 280-285.
14. BEKDEMİR, Ü., Kocaman, S. ve Polat, S. (2014). “Yeni Büyükşehir Yasası Sonrasında Türkiye’de Şehir Nüfusu ve Şehir Yerleşmeleri”, *Doğu Coğrafyası Dergisi*, 32: 277-297.
15. BELLİ, A. ve Aydın, A. (2016). “6360 Sayılı Yasa ile Kapatılan Belde Belediyelerinin Hizmette Etkinlik, Verimlilik ve Temsil Sorunsalı Üzerine Bir Alan Araştırması: Ösen Belediyesi Örneği”, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(43): 1698-1713.
16. BİRİCİKOĞLU, H. ve Duyar, D. D. (2015). “6360 Sayılı Yasa’nın Genişleyen Büyükşehir Belediyesi Hizmet Sınırının Etkinlik ve Verimliliğe Etkisi Bağlamında Değerlendirilmesi: Sakarya Büyükşehir Belediyesi Örneği”, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 20(4): 369-393.
17. ÇETİN, Z. Ö. (2015). “Türkiye’de İl Özel İdaresi Sisteminin Dönüşümü ve 6360 Sayılı Kanunun Dönüşüme Etkileri”, *Süleyman Demirel*

- Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 20(2): 247-266.
18. ÇOLAK, Ç. D., Sağlam, H. ve Topal, A. (2017). “ ‘Bütünşehir’ Modelinin 2014 Büyükşehir Belediye Başkanlığı Seçimlerine Etkileri”, *Çağdaş Yerel Yönetimler*, 26(2): 1-47.
19. ÇUKURÇAYIR, A., Negiz, N. ve Yemen, A. (2014). 6360 Sayılı Kanun’un Uygulamasında Köy(lü) mü Mahalle(li) mi?: Katıl(a)mayanlar Açısından Bir Değerlendirme, Uluslararası XI. Kamu Yönetimi Forumu Bildiriler Kitabı: Afro-Avrasya Coğrafyasında Kamu Yönetimi Uygulamaları ve Sorunları, TODAİE Yayınları, Ankara.
20. DAŞCI, S. (2016). 6360 Sayılı Yasanın Kamu Hizmetlerinin Sunumuna Etkisi: Balıkesir Büyükşehir Belediyesi Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
21. GENÇ, F. N. (2014). “6360 Sayılı Kanun ve Aydın’a Etkileri”, Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 1(özel sayı): 1-29.
22. GENÇ, F. N. ve Korkın, E. (2017). “6360 Sayılı Kanun’la Tüzel Kişiliği Kaldıran Belde Belediyelerinde Halkın Uygulamaya İlişkin Algısı: Atça (Sultanhisar-Aydın) Örneği”, *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 19(32): 84-95.
23. GÖKÜŞ, M. ve Alptürker, H. (2016). “6360 Sayılı Yasa ile Köy Yönetiminden Mahalle Yönetimine Geçiş Sonrası Etkin Hizmet Sunumuna İlişkin Muhtarların Görüşü: Silifke Köyleri Örneği”, *Selçuk Üniversitesi Sosyal ve Teknik Araştırmalar Dergisi*, (11): 67-86.
24. GÜLER, B. A. (2012). “Hükümetin 8 Ekim 2012 Günlü Bütünşehir Yasa Tasarısı Üzerine”, <http://www.yayed.org/uploads/yuklemeler/B%C3%9CT%C3%9CNEH%C4%BORTASARIBA.G.pdf>
25. HERGÜNER, B. (2017). “Yeni Büyükşehir Belediyelerinin Hizmet Kalitesine Etkisinin Değerlendirilmesi: Trabzon’dan Bir Vaka Çalışması”, *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 13(3): 631-642.
26. İZCİ, F. ve Turan, M. (2013). “Türkiye’de Büyükşehir Belediyesi Sistemi ve 6360 Sayılı Yasa ile Büyükşehir Belediyesi Sisteminde Meydana Gelen Değişimler: Van Örneği”, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 18(1): 117-152.
27. KALAYCI, Ş. (2010). SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri, Asil Yayın Dağıtım, Ankara.
28. KARASU, M. A. (2013). “6360 Sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu ve Olası Etkileri -Şanlıurfa Örneği”, *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 15(1): 123-139.
29. KOÇ, H. (2014). Türkiye’de Büyükşehir Yapılanması: Kahramanmaraş Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş.
30. MURATOĞLU, T. (2016). “Mahalli İdareler Mevzuatında 6360 Sayılı Kanunla Yapılan Değişiklikler”, *Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 20(32): 59-96.
31. ÖZASLAN, R. K., Akıllı, H. ve Özasan, K. (2014). 6360 Sayılı Kanun Çerçevesinde Gümüşlük Belde Belediyesi’nin Kapatılmasına İlişkin Yöre Halkının Algısı, *Marmara Üniversitesi İ.İ.B.F. Dergisi*, XXXVI(II): 215-235.
32. SAATCİ, S. (2016). Büyükşehir Belediye Sisteminin Kırsal Alanlar Üzerindeki Etkisi: Ödemiş Örneği”, *Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.*

33. SEKERAN, U. (1992). Research methods for business. United States of America: Wiley.
34. SEZİK, M. (2015). 6360 Sayılı Kanun'a Göre Büyükşehirlerde Bütünleşme Sürecinin Etkileri: Malatya Örneği, Doktora Tezi, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.
35. TEKEL, A. (2002). "Metropolitan Planlamanın Önemi ve Gerekliği Üzerine", Çağdaş Yerel Yönetimler, 11(1): 42-55.
36. TEKİN, H. (1996). Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme, Yargı Yayınları, Ankara.
37. ÜNAL, T. (1985). Türkiye'de Fiziki Planlama Çalışmaları İçinde Metropolitan Planlama Çalışmalarının Yeri ve Tarihi Gelişimi, Türkiye'de Metropolitan Alan Planlama Deneyim ve Sorunları Kolokiyumu, Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayını, İstanbul.
38. ÜNSAL, N. T. (2007). Büyükşehir Belediyesi, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
39. YALNIZOĞLU, Y. (2017). 6360 Sayılı Kanun'un Etkinlik, Verimlilik ve Hizmette Yerellik İlkeleri Açısından İncelenmesi: Kocaali İlçesi Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.